

Eerste lezing uit het eerste boek Koningen

(1 Kon. 17:17-24)

Enige tijd later werd het kind van Elia's gastvrouw ziek, en wel zo ernstig dat ten slotte alle leven uit hem week.

Toen zei de vrouw tegen Elia:

'Wat heb ik u misdaan, godsman?

Bent u soms naar me toe gekomen om mijn zonden aan het licht te brengen en mijn zoon te doden?'

'Geef mij uw zoon,' zei hij, en hij nam de jongen van haar schoot en droeg hem naar boven, naar de kamer die hij in gebruik had, en legde hem op zijn eigen bed.

Toen riep hij de HEER aan en vroeg:

'HEER, mijn God, waarom treft U juist deze weduwe, die mij gastvrijheid verleent, door haar zoon te doden?'

Hij strekte zich driemaal over het kind uit, daarbij de HEER aanroepend met de woorden:

'HEER, mijn God, laat toch de levensadem in de borst van dit kind terugkeren.'

De HEER verhoorde Elia's smeekbede: de levensadem keerde terug in de borst van het kind, en het leefde weer.

Elia nam het kind op, droeg het naar beneden en gaf het aan zijn moeder terug.

'Kijk, uw zoon leeft,' zei hij.

Toen zei de vrouw tegen Elia:

'Nu weet ik dat u door God gezonden bent en dat u werkelijk namens de HEER spreekt.'

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordpsalm (Ps. 30)

Hoog wil ik U prijzen, HEER, want U hebt mij gered.

Hoog wil ik U prijzen, HEER, want U hebt mij gered
en mijn vijand geen reden gegeven tot vreugde.
HEER, U trok mij uit het dodenrijk omhoog,
ik daalde af in het graf, maar U hield mij in leven.

Hoog wil ik U prijzen, HEER, want U hebt mij gered.

Zing voor de HEER, u die Hem trouw bent,
loof zijn heilige naam.
Zijn woede duurt een oogwenk, zijn liefde een leven lang.
Met tranen slapen we 's avonds in,
's morgens staan we juichend op.

Hoog wil ik U prijzen, HEER, want U hebt mij gered.

Luister, HEER, en toon uw genade, HEER, kom mij te hulp.
U hebt mijn klacht veranderd in een dans,
HEER, mijn God, U wil ik eeuwig loven.

Hoog wil ik U prijzen, HEER, want U hebt mij gered.

Tussenzang

Tweede lezing uit de brief aan de Galaten (Gal. 1:11-19)

Ik verzeker u, broeders en zusters,
dat het evangelie dat ik u verkondigd heb
geen zaak van mensen is;
ik heb het dan ook niet van een mens ontvangen of geleerd,
nee, Jezus Christus is mij geopenbaard.
U hebt gehoord hoezeer ik me vroeger inzette
voor de Joodse levenswijze:
fanatiek vervolgde ik de gemeente van God
en ik probeerde haar uit te roeien.
Ik leefde de Joodse wetten heel wat strikter na
dan velen van mijn generatie
en maakte me sterk voor de tradities van ons voorgeslacht.
Maar toen besloot God,
die mij al in de moederschoot had uitgekozen
en die mij door zijn genade heeft geroepen,
zijn Zoon in mij te openbaren,
opdat ik Hem aan de heidense volken zou verkondigen.
Ik heb toen geen raad gevraagd aan mensen
en ben ook niet naar Jeruzalem gegaan,
naar hen die eerder apostel waren dan ik.
Ik ben onmiddellijk naar Arabië gegaan
en ben van daar weer teruggekeerd naar Damascus.
Pas drie jaar later ging ik naar Jeruzalem
om Kefas te ontmoeten, en bij hem bleef ik twee weken.
Maar van de overige apostelen heb ik niemand gezien,
behalve Jakobus, de broer van de Heer.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie volgens Lucas (Luc. 7:11-17)

Jezus ging naar een stad die Naïn heet,
en zijn leerlingen en een grote menigte gingen met Hem mee.
Toen Hij de poort van de stad naderde,
werd er net een dode naar buiten gedragen,
de enige zoon van een vrouw die ook al weduwe was.
Een groot aantal mensen vergezelde haar.
Toen de Heer haar zag, kreeg Hij medelijden met haar en zei:
'Weeklaag niet meer.'
Hij kwam dichterbij, raakte de lijkbaar aan
– de dragers bleven stilstaan – en zei:
'Jongeman, Ik zeg je: sta op!'
De dode richtte zich op en begon te spreken,
en Jezus gaf hem terug aan zijn moeder.
Allen werden vervuld van ontzag
en loofden God met de woorden:
'Een groot profeet is onder ons opgestaan,'
en: 'God heeft zich over zijn volk ontfermd!'
Het nieuws over Hem verspreidde zich in heel Judea
en in de wijde omtrek.